

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Csp/143/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618205044
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618205044.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Gederovou v spore žalobcu: E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. K. XXXX/XX, N., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: Y. V. W., trvale bytom H. XXX proti žalovanému: PROFI CREDIT s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti určenia, že revolvingový úver č.XXXXXXXXXX zo dňa 10.02.2014 a revolvingový úver č.XXXXXXXXXX zo dňa 10.02.2014 je bezúročný a bez poplatkov a v časti zrušenia Rozhodcovského rozsudku č.C.-T.-XXXX/XX-Y. a Rozhodcovského rozsudku č. C.-T.-XXXX/XX-Y. z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3 400,33 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
III. Žalobcovi sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 14.11.2018 domáhal určenia bezúročnosti a bezodplatnosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neplatnosti rozhodcovského rozsudku. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.02.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX a rozhodcovskú zmluvu v celkovej výške 1.170,--Eur. Dňa 10.02.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX a rozhodcovskú zmluvu v celkovej výške 1.170,--Eur. Poukázal na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj na § 11 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona, podľa ktorého sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Ďalej poukázal na to, že v zmluvách sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky a to: v zmluve absentuje údaj - výška mesačných splátok istiny a úrokov a iných poplatkov, absentuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, zmluvná pokuta (článok 14.1 zmluvy). K zmluve bola uzatvorená rozhodcovská zmluva, ktorá predstavuje výrazný zásah do práv a povinností medzi žalovaným a žalobcom, pretože nie súd, ale rozhodca rozhoduje o právach a právom chránených záujmoch a výsledkom je nový kvalifikovaný záväzok. V zmluve sa nachádza aj vyhlásenie žalobcu ako spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými zmluvnými podmienkami, čím žalovaný ako dodávateľ de facto prenáša na žalobcu dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s obchodnými podmienkami a sadzobníkom, ďalej právo banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, odstúpenie od zmluvy alebo jej výpoveď i v prípade menej závažného porušenia, dohoda o poskytnutí služby, zo zmlúv vyplýva vysoká výška RPMN a úrokovej sadzby. Zo štatistík Národnej banky SR vyplýva, že vo februári 2014 bola RPMN 15,63%, ročná úroková sadzba pre úvery so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov 14,45%. Taktiež poukázal na to, že v zmluve bola dohodnutá výška úverového rámca vo výške 1.170,--Eur, avšak v skutočnosti žalovaný

poskytol žalobcovi úver vo výške 1.000,--Eur. Takisto poukázal na § 53c Občianskeho zákonníka. Žalobca od 25.04.2014 do 30.11.2018 na zmluvu č.XXXXXXXXXX zaplatil v zmysle rozhodcovského rozsudku k 18.04.2016 celkovo sumu 1.007,38 Eur a zároveň mu boli vykonávané zrážky zo mzdy za obdobie od augusta 2016 do septembra 2018 v celkovej výške 1.692,63 Eur. Spolu tak uhradil sumu 2.700,01 Eur a teda žalovaný sa bezdôvodne obohatil vo výške 1.700,01 Eur. Pri zmluve o úvere č.8200066963 zaplatil v zmysle rozhodcovského rozsudku k 18.04.2016 celkovo sumu 1.007,69 Eur, zároveň mu boli vykonávané zrážky zo mzdy za obdobie od augusta 2016 do septembra 2018 v celkovej výške 1.692,63 Eur. Spolu uhradil sumu 2.700,32 Eur a teda žalovaný sa bezdôvodne obohatil vo výške 1.700,32 Eur. Žalobca poukázal na to, že ak veriteľ prijal plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, je možné žiadať o vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ ide o rozhodcovský rozsudok poukázal, že je v rozpore so zákonom. Nezákonnosť rozhodcovského rozsudku spočíva najmä v tom, že neexistuje a neexistovala právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka ako aj to, že spor zo spotrebiteľskej zmluvy nie je spôsobilý na rozhodovanie rozhodcovským súdom, pretože nie sú zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, čo samo o sebe predstavuje dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Takisto z dôvodu, že žalobca sa nemohol oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, rozhodcovský rozsudok znie na plnenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 13C/64/2015 zo dňa 18.02.2016, rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 6C/204/2015, rozsudok Okresného súdu Komárno sp.zn. 6C/179/2016, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 11Csp/57/2016, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 15Co/223/2015 a rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn. 11Co/256/2013.

2. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobca žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 11.02.2014, rozhodcovskú zmluvu č.XXXXXXXXXX zo dňa 11.02.2014, oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 11.02.2014, vklady na účet spoločnosti Profi Credit na čl.15 až 17, prehľad o úhradách za obdobie od 25.04.2014 do 30.10.2018, rozhodcovský rozsudok sp.zn. C.-T.-XXXX/XX-Y. zo dňa 18.04.2016, žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 29.07.2016, potvrdenie o vykonaní zrážok zo mzdy, oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 11.10.2018, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 11.02.2014, rozhodcovskú zmluvu č.XXXXXXXXXX zo dňa 11.02.2014, oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 11.02.2014, potvrdenie o vkladoch na účet Profi Credit na čl. 34 až 36, prehľad o úhradách za obdobie od 25.04.2014 do 30.10.2018, rozhodcovský rozsudok č.C.-T.-XXXX/XX-Y. zo dňa 18.04.2016, žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 29.07.2016, potvrdenie o vykonaní zrážok zo mzdy a výpis z bankového účtu za obdobie od 01.02.2014 do 28.02.2014.

3. Dňa 28.01.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že rozhodcovský rozsudok sp.zn. C.-T.-XXXX/XX-Y. bol vydaný dňa 18.04.2016, pričom právoplatnosť nadobudol dňa 10.08.2016 a vykonateľnosť dňa 16.08.2016. V rovnaký deň bol vydaný aj rozhodcovský rozsudok č. C.-T.-XXXX/XX-Y., ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v rovnaké dni ako predchádzajúci rozsudok. Oba rozhodcovské rozsudky boli vydané v konaní, ktoré sa uskutočnilo podľa zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Na základe uvedeného žalovaný považuje žalobu o zrušenie rozhodcovských rozsudkov za nedôvodnú, pretože právo domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku zaniklo preklúziou teda uplynutím zákonom určenej lehoty 3 mesiace. Takisto žalovaný namietol nedôvodnosť a neprípustnosť žaloby o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX a č.XXXXXXXXXX je bezúročná a bez poplatkov ako aj žaloba o zaplatenie sumy 3.400,33 Eur. Rozhodcovský rozsudok predstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Právoplatné rozhodnutie nie je možné zmeniť, alebo zrušiť inak ako spôsobom určeným v zákone. K uvedenej problematike zaujal v minulosti stanovisko aj Najvyšší súd SR v uznesení č.k. 5Obdo/44/2011 zo dňa 13.01.2012. Obdobné stanovisko zaujal aj Okresný súd Bratislava I v uznesení č.k. 12C/253/2009 zo dňa 11.03.2013. Z uvedeného dôvodu vznášajú žalovaní námietku res iudicate. Pričom poukázal na to, že žalobca svoju povinnosť, ktorá mu bola právoplatne uložená doposiaľ ani nesplnil. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu o absencii výšky počtu o termínoch splátok istiny úrokov a iných poplatkov, poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017 ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR v Náleze III. ÚS 341/07. Uvádzanie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č.129/2010 Z.z. platí pre všetky úvery bez ohľadu na to, či je splácanie anuitné, alebo lineárne. K tvrdeniu o neuvedení konečnej splatnosti žalovaný uviedol, že v ustanovení článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-42/15. Ďalej uviedol,

že náležitosť konečná splatnosť úveru nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č.129/2010 Z.z. a táto náležitosť bola vylúčená. Ak uvádzanie konečnej splatnosti bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona. Poukázal zároveň na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Pfeiffer. Náležitosť, konečná splatnosť nepozná teda úijné právo a od 01.05.2018 ani vnútroštátne právo. Tejto náležitosti teda nie je možné priznať žiadny účel, pretože ak by daný údaj nejaký účel plnil, potom by nebol zo zákona vypustený bez náhrady. Požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti bola v posudzovaných zmluvných vzťahoch splnená viacerými spôsobmi a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní. Žalobca poukázal na to, že zmluvná pokuta vo výške 0,04% denne je neprijateľnou podmienkou. Svoje tvrdenia však žiadnymi bližšími skutočnosťami nekonkretizoval. Poukázal na § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, kedy platilo „Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis“. Zákonodarca teda pripustil a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškanie môžu byť dohodnuté jednak popri sebe a jednak dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. Takisto žalovaný popiera i tvrdenia, že dohoda o poskytnutí služby predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Samotná dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil ani nepreukázal opak. Takisto poprel tvrdenia o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Priemerná výška odplaty v danom období bola 45,94% a táto nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená. Takisto žalovaný poprel aj tvrdenia o poskytnutí nižšej sumy ako bol schválený úver. Poukázal na to, že v rámci započítania došlo k stretu dvoch pohľadávok a to pohľadávky na vyplatenie úveru v časti 1.170,--Eur a pohľadávky podľa dohody o poskytnutí služby vo výške 168,17 Eur. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu o predčasnom splatení. Poukázal na to, že žiadne zmluvné ustanovenie neobmedzuje dlžníka v predčasnom splatení, resp. zároveň poprel tvrdenia o nedodržaní § 53c Občianskeho zákonníka, pretože ani predmet ani cena plnenia nie sú uvedené menším písmom. Tvrdenia, že výška RPMN je neprijateľnou podmienkou je v rozpore s definíciou neprijateľnej podmienky. Popierali aj to, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a preto je neplatná. Rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Ide o samostatný právny úkon, ktorého uzavretie je možnosťou, ale nie povinnosťou. Žalobca teda mohol nepristúpiť na uzavretie Rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody a to bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu zmluvy o revolvingovom úvere. Vzhľadom na uvedené žiadajú, aby súd žalobu zamietol.

4. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný predložil súdu zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere vo verzii platnej od februára 2014, oznámenie veriteľa o schválení úveru k úveru č.XXXXXXXXXXX ako aj k úveru č.XXXXXXXXXXX, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru /zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa 11.02.2014, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa 11.02.2014 a súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za tretí štvrtrok 2013.

5. Dňa 15.02.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, ktorý uviedol, že na žalobe trvá v plnom rozsahu. Tvrdenia žalovaného odmietol v plnom rozsahu a považoval ich za účelové, ktoré nemajú oporu v zákone.

6. Dňa 03.04.2019 bola súdu doručená zmena žaloby, ktoré však súd posúdil ako späťvzatie žaloby. Na základe uvedeného dispozičného úkonu žalobcu žalobca v ďalšom konaní žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č.XXXXXXXXXXX vo výške 1.700,01 Eur ako aj zo zmluvy č.XXXXXXXXXXX vo výške 1.700,32 Eur. Rovnako uviedol vo svojom vyjadrení, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc z rozhodcovskej zmluvy, ktorá mala založiť legitimitu pre rozhodovanie, znemožnila voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodnutie sporu štátnym súdom, čo možno považovať za neprijateľnú podmienku v neprospech spotrebiteľa. Dodávateľ v nej uviedol konkrétny rozhodcovský súd, ktorý by spory rozhodoval. Rozhodcovskú zmluvu považuje za neprijateľnú, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. V súvislosti s konečnou splatnosťou poukázal na to, že tento údaj musí byť v zmluve uvedený jednoznačne, teda uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku. Pokiaľ takýto údaj

vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok, k tomu uvádza, že obchodné podmienky majú iba bližšie špecifikovať a vysvetľovať údaje, ktoré sú uvedené v zmluve a všetky zákonné náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Poukázal ďalej na to, že v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN úveru 69,49%, nakoľko pri schválenej výške úveru t.j. 1.170,--Eur, odplate veriteľa za možnosť odkladu vo výške 168,17 Eur a mesačnej splátky 62,69 Eur vychádza RPMN vo výške 92,91%. Ďalej poukázal na to, že žalovaný svoje tvrdenia opiera o oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Je pravdou, že predmetné oznámenie mu bolo žalobcovi doručené, avšak až deň po podpise zmluvy a tento deň mu bol zaslaný aj splátkový kalendár, to znamená, že tieto údaje v predmetných dvoch dokumentoch nie sú individuálne vyjednané, nie sú oboma zmluvnými stranami podpísané, nakoľko v nich absentuje podpis žalobcu. Aj napriek tomu, že medzi zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna dohoda o zrážkach zo mzdy, žalovaný prostredníctvom spoločnosti E. L..C..I.. dal podnet zamestnávateľovi, aby vykonával zrážky zo mzdy. Poukázal preto na rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 5Co/934/2015.

7. Vo veci bolo dňa 21. mája 2018 nariadené pojednávanie, ktorého sa zúčastnil žalobca a jeho splnomocnená zástupkyňa. Neprítomný bol žalovaný, ktorý však ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného.

8. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu uviedla, že sa pridrižiava najmä vyjadrenia zo dňa 03.04.2019, kde sú uvádzané skutočnosti rozhodné pre určenie, že revolvingové úvery sú bezúročné a bezodplatné. Poukazuje najmä na nesprávne určenú výšku RPMN, pretože v tejto výške nie je započítaná odplata za možnosť odkladu splátok, pričom ak by bola započítaná, tak výška RPMN by bola až 92,91%. Taktiež poukázala na to, že žalobcovi bola spoločnosťou E. vykonávaná zrážka zo mzdy, avšak zo samotnej zmluvy nemajú vedomosť o tom, že by existoval nejaký iný dokument, ktorý by umožňoval vykonanie týchto zrážok.

9. Podľa ustanovenia § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Nakoľko žalobca vzal žalobu späť v časti určenia, že revolvingový úver č.XXXXXXXXXX zo dňa 10.02.2014 a revolvingový úver č.XXXXXXXXXX zo dňa 10.02.2014 je bezúročný a bez poplatkov a časti zrušenia rozhodcovského rozsudku č. C.-T.-XXXX/XX-Y. a rozhodcovského rozsudku č. C.-T.-XXXX/XX-Y. ešte pred samotným pojednávaním, súd konanie v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 zastavil. Predmetom konania ďalej zostal nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. (výrok I)

13. Dňa 30.04.2019 bol súdu predložený prehľad platieb k úverovým zmluvám č.XXXXXXXXXX a č.XXXXXXXXXX. Z prehľadu platieb k zmluve č.XXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca na uvedenú zmluvu zaplatil celkovo sumu 2.890,39 Eur a na úverovú zmluvu č.8XXXXXXXXX celkovo zaplatil sumu 2.953,39 Eur.

14. Ďalšie pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 20.05.2019, ktorého sa bez ospravedlnenia nezúčastnil žalobca ani jeho splnomocnená zástupkyňa, nezúčastnil sa ho ani žalovaný, ktorý však ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovaného.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Žalobca podal dňa 10.02.2014 žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, kde v bode 5 vyplnil údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere, kde požadoval spotrebiteľský úver vo výške 1.170,--Eur v počte splátok 42, vo výške mesačnej splátky 62,69 Eur, celkovej čiastky ktorú musel zaplatiť 2.632,98 Eur, predpokladanej RPMN 70,02%, ročnej úrokovej sadzbe 70,02%, priemernej RPMN vo výške 45,94%. V Žiadosti/Zmluve sa v bode 6 nachádzajú údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere

a to poskytnutá čiastka úveru v sume 1.170,--Eur v počte splátok 42, vo výške mesačnej splátky 62,69 Eur, celková čiastka, ktorú musel zaplatiť 2.632,98 Eur, RPMN vo výške 69,49%, ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,02%, priemernej RPMN 45,94%, poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.504,56 Eur, predpokladaná RPMN 60,50%, ročná úroková sadzba 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25%. Žalovaný uvedenú zmluvu podpísal dňa 11.02.2014.

16. Žalobca zároveň dňa 10.02.2014 podal žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, kde v bode 5 vyplnil údaje o požadovanom úvere v sume 1.170,--Eur pri splatnosti úveru 42 splátok, vo výške mesačnej splátky 62,69 Eur, celkovej čiastky ktorú musel zaplatiť 2.632,98 Eur, predpokladanej RPMN 70,02%, ročnej úrokovej sadzbe 70,02% priemernej RPMN 45,94%. V Žiadosti/Zmluve sa v bode 6 nachádzajú údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere a to poskytnutá čiastka 1.170,--Eur v počte splátok 42, mesačnej splátke 62,69 Eur, celkovej čiastke, ktorú musel zaplatiť 2.632,98 Eur, RPMN 69,49%, ročnej úrokovej sadzbe 70,02%, priemernej RPMN 45,94%, poskytnutej čiastke revolvingu 616,87 Eur, celkovej čiastke revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.504,56 Eur, predpokladanej RPMN 60,50%, ročnej úrokovej sadzbe 76,21% a ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 5,25%. Žalovaný uvedenú zmluvu podpísal dňa 11.02.2014.

17. Podľa článku 2 ods. 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom, spoludlžníkom 1/, spoludlžníkom 2/ je v návrhom na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka 1/, spoludlžníka 2/ a veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver, výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5 v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. Dlžník podpisom a odovzdaním žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru veriteľovi súhlasí s tým, že termín splatnosti splátky bude v prípade schválenia jeho žiadosti stanovený na konkrétny deň medzi v poradí 1. až 15. dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca takto: V nadväznosti na deň poskytnutia úveru (ods. 23) bude dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi v poradí 1. až 15. dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni poskytnutia úveru tak, že medzi dňom poskytnutia úveru a dňom splatnosti prvej splátky bude doba nie kratšia ako 32 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane) a súčasne nie dlhšie ako 48 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane). Splatnosť nasledujúcej splátky v príslušnom mesiaci bezprostredne nasledujúcom po splatnosti predchádzajúcej splátky bude v deň s číselným poradím rovnakým ako číselné poradie dňa splatnosti predchádzajúcej splátky v príslušnom predchádzajúcom mesiaci. Podľa článku 2 ods. 2 prvej vety zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a jeden rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere.

18. Rozhodcovským rozsudkom č.k. C.-T.-XXXX/XX-Y. zo dňa 18.04.2016 bol žalobca zaviazaný povinnosťou zaplatiť istinu vo výške 1 625,60 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne: zo sumy 62,07 € od 16.6.2014 do 26.6.2014, zo sumy 61,45 € od 16.8.2014 do 19.8.2014, zo sumy 61,14 € od 16.9.2014 do 16.9.2014, zo sumy 59,90 € od 16.2.2015 do 22.2.2015, zo sumy 59,59 € od 16.3.2015 do 19.3.2015, zo sumy 59,28 € od 16.4.2015 do 20.4.2015, zo sumy 58,97 € od 16.5.2015 do 19.5.2015, zo sumy 58,66 € od 16.6.2015 do 23.7.2015, zo sumy 62,69 € od 16.7.2015 do 23.7.2015, zo sumy 58,35 € od 24.7.2015 do zaplataenia, zo sumy 62,69 € od 16.8.2015 do zaplataenia, zo sumy 62,69 € od 16.9.2015 do zaplataenia, zo sumy 62,69 € od 16.10.2015 do zaplataenia, zo sumy 1 379,18 € od 19.10.2015 do zaplataenia a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1 170,00 Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný platiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 625,60 Eur do zaplataenia ako aj trovy konania. Rozhodcovským rozsudkom č. C.-T.-XXXX/XX-Y. zo dňa 18.04.2016 bol žalobca zaviazaný povinnosťou zaplatiť istinu vo výške 1 625,29 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne: zo sumy 62,69 € od 16.4.2014 do 24.4.2014, zo sumy 62,07 € od 16.6.2014 do 26.6.2014, zo sumy 22,07 € od 27.6.2014 do 1.7.2014, zo sumy 61,45 € od 16.8.2014 do 19.8.2014, zo sumy 61,14 € od 16.9.2014 do 16.9.2014,

zo sumy 60,52 € od 16.11.2014 do 16.11.2014, zo sumy 59,59 € od 16.2.2015 do 22.2.2015, zo sumy 59,28 € od 16.3.2015 do 19.3.2015, zo sumy 58,97 € od 16.4.2015 do 20.4.2015, zo sumy 58,66 € od 16.5.2015 do 19.5.2015, zo sumy 58,35 € od 16.6.2015 do 23.7.2015, zo sumy 62,69 € od 16.7.2015 do 23.7.2015, zo sumy 58,04 € od 24.7.2015 do zaplata, zo sumy 62,69 € od 16.8.2015 do zaplata, zo sumy 62,69 € od 16.9.2015 do zaplata, zo sumy 62,69 € od 16.10.2015 do zaplata, zo sumy 1 379,18 € od 19.10.2015 do zaplata a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1 170,00 Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný platiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 625,29 Eur do zaplata ako aj trovy konania.

19. Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, resp. zmluva o spotrebiteľskom úvere je teda spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaný poskytol tento úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalobca ju za týmto účelom neprijal, spĺňajú teda definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a zmluva zo dňa 11.02.2014 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. d) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, teda zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

20. V prvom rade súd zisťoval, či je oprávnený vec prejednávať vzhľadom na to, že bolo rozhodnuté vo veci rozhodcovskými rozsudkami a to rozhodcovským rozsudkom sp.zn. C.-T.-XXXX/XX-Y. zo dňa 18.04.2016 ako aj rozhodcovským rozsudkom sp.zn. C.-T.- XXXX/XX-Y. zo dňa 18.04.2016. Súd sa teda v prvom rade zaoberal otázkou, či môže byť právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok prekážkou res iudicata. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/27/2011 zo dňa 29.01.2015, v zmysle ktorého najvyšší súd dospel k záveru, že aj rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť niečo plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy môže predstavovať prekážku veci rozsúdenej pre občianske súdne konanie, v ktorom sa žalobca domáha určenia, že spotrebiteľská zmluva je neplatná, avšak tento právny záver je opodstatnený iba vtedy, ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, pretože iba platná rozhodcovská doložka alebo rozhodcovská zmluva zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Obdobný záver bol prijatý Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3Cdo 122/2011 zo dňa 09.02.2012, podľa ktorého, ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Taktiež je potrebné poukázať na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4MCdo 6/2012, sp.zn. 6MCdo/9/2012 a sp.zn. 6MCdo/14/2012, v ktorých Najvyšší súd konštatoval, že v prípade ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória a súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné, teda z právneho hľadiska neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevyklučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku res iudicata. Totožne Ústavný súd v uznesení sp.zn. I. ÚS 25/2014 za zaoberal prekážkou rozsúdenej veci, pričom dospel k záveru, že právoplatný rozhodcovský rozsudok na plnenie predstavuje prekážku rozsúdenej veci v konaní o určenie, nie však rozsudok založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke.

21. Súd teda v prvom rade skúmal platnosť rozhodcovskej zmluvy pričom dospel k záveru, že táto je dojednaná neplatne. Podstatnou skutočnosťou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti rozhodcovských zmlúv je skutočnosť, že zo spotrebiteľom neboli individuálne dojednané. Skutočnosť, že dohody zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorili súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úverov, ale boli uzavreté vo forme samostatných rozhodcovských zmlúv v ten istý deň ako samotná zmluva o úvere, ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá a svedčí o vóli dlžníka (spotrebiteľa) pripustiť na tieto osobitné zmluvné podmienky. Povahu formulárových zmlúv totiž majú nielen Všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Tomuto typu zmlúv nasvedčuje aj vyhotovenie rozhodcovských zmlúv v danej veci, ktoré majú povahu formulárov obdobných tým, ktorých prostredníctvom zmluvnej strany uzavreli samotné zmluvy o úvere, keď sú tvorené predtlačnými údajmi identifikujúcimi veriteľa a prázdny kolonkami pre vpisovanie osobných údajov dlžníka a potom už len predtlačnými dojednaniami špecifikujúcimi rozhodcovský súd a podriaďujúcimi prejednanie všetkých sporov zo zmluvy

o úvere jeho právomoci, eventuálne príslušnému súdu Slovenskej republiky, pričom zo súdnej praxe je známe, že drvivú väčšinu sporov vzniknutých z obdobných úverových zmlúv podáva dodávateľ na rozhodcovský súd. Dojednanie zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu by malo charakter individuálnej zmluvnej podmienky vtedy, ak by žalovaný predložil žalobcovi návrh na uzatvorenie rozhodcovských zmlúv v takej podobe, aby z nich bolo dostatočne zrejmé, že žalobca mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní bez toho, aby svojim rozhodnutím ovplyvnil uzatvorenie samotných zmlúv o úvere, a že dlžníkovi boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovské zmluvy uzavreté so spotrebiteľom, ak majú byť akceptované ako prejav zmluvnej autonómie, musia byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. V danom prípade z návrhu rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predložených formulárových rozhodcovských zmlúv ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Rozhodcovská zmluva je vopred pripravená veriteľom, obsahujúca náležitosti ako v množstve ďalších prípadov, ktoré sú súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti. Je teda zjavné, že ide o formulárovú zmluvu, opakovane uzatváranú so spotrebiteľmi, s vopred určenými podmienkami, ktorá podlieha skúmaniu existencie neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka. Súd považuje za rozhodujúci fakt najmä tú skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá z výlučne z iniciatívy veriteľa, v jeho záujme a v snahe zabezpečiť svoj vlastný prospech. Rozhodcovská doložka navyše nebola, aj napriek jej formulácii, skutočne alternatívou. V článku 5 rozhodcovskej zmluvy síce je daná možnosť na výber medzi všeobecným súdom a rozhodcovskými súdmi, ktoré sú konkretizované, pričom výber medzi podaním žaloby na príslušný všeobecný alebo rozhodcovský súd spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Aj napriek tomu, že v zmluve je deklarovaná možnosť výberu medzi všeobecným súdom, resp. rozhodcovskými súdmi, táto možnosť je len zdanlivá, pretože núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom vybraným veriteľom. Vo väčšine prípadov podáva žalobu veriteľ, ktorý spravidla podáva žalobu na rozhodcovský súd. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že o nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovskú doložku je preto potrebné považovať za neprijateľnú podmienku a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdného dvora EÚ (C-240/98 až 244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05). Vzhľadom na to, že rozhodcovské zmluvy uzavreté medzi zmluvnými stranami obsahujú neprijateľné podmienky znevýhodňujúce spotrebiteľa, súd rozhodcovskú zmluvu č.8200066962 zo dňa 11.02.2014 a rozhodcovskú zmluvu č. 8200066963 zo dňa 10.02.2014 považoval za neplatnú. Podporne súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/359/2017 zo dňa 21.06.2018. Podľa názoru súdu preto neexistovala prekážka res iudicata.

22. Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

23. Podľa ustanovenia § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

24. Podľa ustanovenia § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

25. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

26. Podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

27. Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu

takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

28. Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

29. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

30. Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Žalobca sa v žalobe domáhal vrátenia peňažných prostriedkov vyplatených žalovanému bez právneho dôvodu, pričom žalovaný sa mal bezdôvodne obohatiť na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.02.2014, ktorú uzatvoril so žalobcom. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že žalobca dňa 10.02.2014 požiadal o úver v sume 1 170,- Eur formou písomnej žiadosti, pričom v časti 5 uviedol požadované údaje k úveru a to: čiastka úveru 1 170,- Eur, počet splátok 42, mesačnú splátku 62,69 Eur, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť 2 632,98, predpokladanú RPMN 70,02%, ročnú úrokovú sadzbu 70,02%, priemernú RPMN 45,94%, poskytnutú čiastku revolvingu 616,87,- Eur, celkovú čiastku pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 504,56 Eur, predpokladanú RPMN 63,32%, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu 76,21 %. Zo zmluvy ďalej vypláva, že žalobca nevyplnil bod 6 zmluvy, pričom túto časť vyplnil žalovaný. Žalovaný v tejto časti uviedol odlišné údaje oproti údajom uvedeným v bode 5 a to uviedol inú výšku RPMN a uviedol aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania, ktorá v žiadosti žalovanou uvedená nebola. Túto zmluvu žalobca podpísal dňa 11.02.2014. Rovnako sa obohatil aj na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.02.2014, ktorú uzatvoril so žalobcom. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že žalobca dňa 10.02.2014 požiadal o úver v sume 1 170,- Eur formou písomnej žiadosti, pričom v časti 5 uviedol požadované údaje k úveru a to: čiastka úveru 1 170,- Eur, počet splátok 42, mesačnú splátku 62,69 Eur, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť 2 632,98, predpokladanú RPMN 70,02%, ročnú úrokovú sadzbu 70,02%, priemernú RPMN 45,94%, poskytnutú čiastku revolvingu 616,87,- Eur, celkovú čiastku pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 504,56 Eur, predpokladanú RPMN 63,32%, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu 76,21 %. Zo zmluvy ďalej vypláva, že žalobca nevyplnil bod 6 zmluvy, pričom túto časť vyplnil žalovaný. Žalovaný v tejto časti uviedol odlišné údaje oproti údajom uvedeným v bode 5 a to uviedol inú výšku RPMN a uviedol aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania, ktorá v žiadosti žalovanou uvedená nebola. Túto zmluvu žalobca podpísal dňa 11.02.2014.

32. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že Zmluvy o revolvingovom úvere uzavreté medzi žalobcom a žalovaným nevznikli. Súd má za to, že aj keď boli podpísané žiadosti na uzavretie zmlúv a zároveň tieto boli aj podpísané žalovaným, neboli naplnené základné predpoklady vyžadujúce zákonom pre vznik zmlúv. K uzavretiu zmluvy medzi účastníkmi konania dochádza na základe prejavu vôle jedného účastníka zmluvy smerujúceho k uzavretiu zmluvy určený ďalšej osobe alebo viacerým subjektom (§ 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka). Návrh je pre navrhovateľa záväzný od doby, kedy dôjde do dispozičnej sféry osoby, ktorej je určený (§ 43a ods. 2 Občianskeho zákonníka). Druhým právnym úkonom nevyhnutným pre vznik zmluvy je jej prijatie resp. akceptácia. Ide o jednostranný právny úkon, ktorým adresát návrhu akceptuje v celom rozsahu a tým prejavuje súhlas s jej uzavretím. Podľa ust. § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za prijatie návrhu považuje včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo jej iné včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas. Zmluva vzniká okamihom, keď akceptácia návrhu je doručená spätne navrhovateľovi a teda dôjdením akceptácie navrhovateľovi sa zmluva stáva perfektnou. Ak zákon ani dohoda strán neurčuje konkrétnu formu právneho úkonu, návrh zmluvy a jej prijatie možno urobiť v akejkoľvek forme. Pokiaľ je pre zmluvu predpísaná alebo dohodnutá písomná forma, musí byť návrh ako aj jej prijatie urobený písomne, pričom nie je potrebné, aby uvedené právne úkony t.j. písomný návrh a písomná akceptácia boli na tej istej listine. Na uzavretie písomnej zmluvy stačí, ak má písomnú formu samostatne návrh a

samostatne jeho prijatie. Pre dodržanie písomnej formy právneho úkonu je v zásade potrebné, aby vôľa účastníka právneho úkonu bola vtelená do textu zaznamenaného písmom na materiálnom podklade a súčasne, aby bol k nej pripojený aj podpis konajúcej osoby. Uvedený mechanizmus uzatvárania zmlúv platí tak v občianskoprávných ako aj obchodnoprávných vzťahoch.

33. Samotné návrhy vyplnené a podpísané žalobcom však nezakladajú právny nárok na poskytnutie úveru, nakoľko k uzavretiu zmluvy nedochádza okamihom spísania návrhu, resp. okamihom doručenia druhej zmluvnej strane, ale až okamihom prijatia návrhu do dispozície druhej strany a jeho doručením späť navrhovateľovi t.j. žalobcovi. Zo zmluvy je zrejmé, že žalovaný schválil žiadosť avšak vykonal v nej určité zmeny oproti údajom uvedeným v žiadosti a teda fakticky išlo v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka o odmietnutie návrhu žalobcu, ktoré je potrebné považovať na nový návrh. Na platnosť spotrebiteľskej zmluvy sa vyžaduje písomná forma uzavretia zmluvy t.j. návrh na jej uzavretie ako aj jeho prijatie musia mať písomnú formu. Súdu nebolo preukázané, že takýto prejav žalovanej sa opätovne dostal do sféry žalobcu t.j. že mu bol nový návrh predložený a tento z jeho strany aj prijatý. Súdu bolo predložené aj oznámenie veriteľa o schválení úveru, v ktorom sú uvádzané aj iné údaje ako tie, ktoré boli dohodnuté v zmluve a to dátum splatnosti prvej splátky, dátum splatnosti poslednej splátky, výšku splátky podľa dohody o poskytnutí služby (mesačne) a celkovú sumu odplaty za poskytnuté služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb t.j. náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, ktoré majú byť súčasťou samotnej zmluvy. Takéto oznámenie veriteľa nemožno považovať za prijatie návrhu predloženého dlžníkom, pretože obsahuje nové, doplnené údaje, ktoré neobsahujú ani podpis žalobcu. Pokiaľ chcel žalovaný uzatvoriť zmluvu, ktorej obsahom by boli iné podmienky, mal podať nový návrh na uzatvorenie zmluvy, nepostačuje tu samotné vyplnenie údajov v Článku 6 zmluvy označené ako Údaje o schválenom revolvingovom úvere v iných parametroch s odkazom na zmluvné dojednania. Žalobca v čase predkladania návrhov uvádzal inú RPMN „išlo o predpokladanú RPMN“ ktorú žalobca v Článku 6 zmenil dňa 11.02.2014. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúci uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Žalovaný teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj. Súd tu poukazuje aj na to, že aj napriek tomu, že výška RPMN nie je konsenzom oboch strán sporu, to však neznamená, že tento údaj nemá byť uvedený v zmluve jasným spôsobom podľa vzorca uvádzaného v zákone. Teda výška RPMN aj keď nemôže byť predmetom dohody, musí byť v zmluve riadne určená už v čase vzniku zmluvy a nemôže byť menená jednostranným právnym úkonom žalovaného. Súd tu poukazuje aj na to, že článok 2 ods. 2.1. zmluvných dojednaní, ktorý obsahuje ustanovenie o spôsobe uzatvárania zmlúv, z ktorého vyplýva, že zmluva má byť uzatvorená podpísaním všetkými zmluvnými stranami, pričom žalobca má právo schváliť iné parametre úveru ako boli požadované dlžníkom. Takéto dojednanie medzi zmluvnými stranami ešte neznamená, že je aj v súlade s právnymi predpismi t.j. že je platné. Je tu potrebné zdôrazniť, že zmluvná sloboda nezahŕňa právo dohodnúť sa na mechanizme vzniku zmluvy, pretože ustanovenie § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka majú kogentný charakter a účastníci občianskoprávných vzťahov sa od nich nemôžu odchýliť. Zároveň súd poznamenáva, že samotný spôsob kontraktácie je upravený v zmluvných podmienkach, preto je vylúčené, aby zmluvné podmienky, ktoré sa mali stať súčasťou právneho vzťahu strán na základe inkorporačnej doložky v zmluve mohli upravovať práva a povinnosti strán pred samotným vznikom zmluvy. Súd teda uzavrel na základe takýchto zistených skutočností, že nedošlo k vzniku zmlúv č. 8200066962 a č. 8200066963 pre rozpor so zákonnými ustanoveniami (§ 39 Občianskeho zákonníka) a teda aj keď došlo zo strany žalobcu k čerpaniu úveru zakladá to len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

34. Súd by chcel taktiež uviesť, že zároveň v zmluve chýbajú podstatné náležitosti vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a to konkrétne písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. k) termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedené údaje sa nachádzajú len v oznámení veriteľa. Pokiaľ žalobca tvrdil, že termín konečnej splatnosti bol uvedený v zmluvných dojednaniach v znení „podľa posledného splátkového kalendára“ nemožno súhlasiť, že ide o jednoznačne a jasne stanovený deň, podľa ktorého žalobca vedel, kedy splatí svoj dlh. V dôvodovej správe k predmetnému ustanoveniu zákonodarca jasne uviedol, že zmyslom určenia konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmyslom a účelom tohto ustanovenia je stanoviť jednoznačný časový okamih, termín konečnej splatnosti, a to v jasnej, určitej a jednoznačnej forme, pričom termín konečnej splatnosti musí byť v spotrebiteľskej zmluve vyjadrený tak, aby spotrebiteľovi v

každom okamihu umožňoval bez ťažkostí a s istotou jednoznačne určiť dátum konečnej splatnosti úveru. Opisné stanovenie tejto náležitosti, tak ako je uvedené v zmluvných dojednaniach nepostačuje, nakoľko z takéhoto opisu spotrebiteľ nemá reálnu predstavu o termíne konečnej splatnosti poskytovaného úveru, a nie je možné ho jednoznačne identifikovať. Spotrebiteľ síce vie zistiť termín konečnej splatnosti a dobu trvania zmluvy, avšak až po predložení splátkového kalendára, ktorý sa môže v zmysle znenia zmluvných dojednaní meniť, čo vyplýva zo spojenia „posledný splátkový kalendár“. Taktiež súd v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ žalobca predložil žalovanému sám žiadosť o poskytnutie úveru je málo pravdepodobné, že hneď pri vyplnení žiadosti dostal od sprostredkovateľa aj splátkový kalendár, podľa ktorého by si mohol zistiť termín konečnej splatnosti a dobu trvania zmluvy. Splátkový kalendár mohol byť žalobcovi zaslaný najskôr po dopodpisovaní zmluvy zo strany žalovaného spolu s oznámením veriteľa a teda pri podpise žiadosti žalobca nevedel uvedené údaje určiť. Súd tu podporne poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.17Co/151/2012, v zmysle ktorého sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jednotného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Súd v zmysle uvedeného dospel k záveru, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti tak, ako to požaduje zákon. Súd sa taktiež priklonil k názoru žalobcu, podľa ktorého v zmluve je nesprávne vypočítaná RPMN, keď žalovaný mal vo výške RPMN zohľadniť aj službu odkladu splátok úveru. Dohoda o poskytovaní služby je súčasťou samotných zmlúv o revolvingovom úvere, preto nemožno uveriť tvrdeniu žalovaného, že dohoda bola žalobcom podpísaná osobitne a nebola podmienkou uzavretia zmluvy. Samotná služba, ktorá mala byť v zmysle dohody poskytovaná t.j. odklad max. 3 splátok úveru, bola bežnou službou, ktorá bola súčasťou každej formulárovej zmluvy žalovaného a bola poskytovaná takmer s každým poskytnutým úverom. Za predpokladu, že išlo o spoplatnenú službu zo strany žalovaného, jej výška ovplyvňuje aj výšku RPMN. Ide o nekalú prax veriteľa, ktorou sa snaží zakryť skutočnú výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa. Z daného dôvodu v zmluve podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch absentujú podstatné zložky t.j. doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti zmluvy ako aj termíny splátok, zároveň v zmluve je nesprávne uvedený údaj RPMN a preto sa zmluva podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

35. Z dokazovania vyplynulo, že žalobcovi bola na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX poskytnutá čiastka vo výške 1 001,83 Eur a to dňa 12.02.2014, na uvedenú zmluvu uhradil sumu 2.890,39 Eur. Keďže žalovaný mal nárok len na vrátenie sumy, ktorá bola poukázaná žalobcovi na jeho účet, pričom prijatím vyššej čiastky sa bezdôvodne obohatil, žalovaný je povinný vrátiť rozdiel medzi zaplatenou čiastkou zo strany žalobcu a poskytnutou sumou zo strany žalovaného vo výške 1 888,56 Eur (2.890,39 Eur - 1 001,83 €). Rovnako na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX bola žalobcovi poskytnutá čiastka vo výške 1 001,83 Eur a to dňa 12.02.2014, z ktorej uhradil sumu 2.953,39 Eur. Keďže žalovaný mal nárok len na vrátenie sumy, ktorá bola poukázaná žalobcovi na jeho účet, pričom prijatím vyššej sumy sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, žalovaný je povinný vrátiť rozdiel medzi zaplatenou čiastkou zo strany žalobcu a poskytnutou sumou zo strany žalovaného vo výške 1 951,56 Eur (2 953,39 Eur - 1 001,83 €) Celková suma, ktorú je povinný žalovaný vrátiť je 3 840,39 Eur. Pretože žalobca požadoval vrátenie bezdôvodného obohatenia len vo výške 3 400,33 Eur , súd priznal žalobcovi nárok len v požadovanej výške.(výrok II)

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže bol v plnom rozsahu vo veci úspešný. Preukázateľne však žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd mu preto tento nárok na ani nepriznal.(výrok III)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).